

forhandler fremsætter trusler eller advarsler om f.eks. forsinkelse eller standsning af leverancer eller opsigelse af distributionsaftalen, hvis forhandleren ikke overholder et bestemt prisniveau ved videresalg. Hvorvidt en leverandør har anvendt sådanne indirekte foranstaltninger til at opnå prisbinding, vil i hver enkelt sag bero på en bevismæssig vurdering.

Det følger heraf, at tilskyndelser – såvel gentagne som enkeltstående – fra en leverandørs side med det formål at få en eller flere handelspartnere til ikke at fravige de vejledende salgspriser, uanset om tilskyndelsen sker i form af belønning af de forhandlere, der overholder priserne, eller sanktioner i form af f.eks. leveringsstandsning eller trusler om sanktioner over for dem, der ikke følger priserne, er forbudt.

Med formuleringen »en eller flere handelspartnere« tilsigtes det præciseret, at det ikke er afgørende for at forbuddet i § 6 finder anvendelse, at leverandørens foranstaltninger er et led i en generelt gennemført politik. Enkeltstående foranstaltninger f.eks. over for én enkelt forhandler, der indebærer, at en forhandler ændrer sin prissætning og opretholder et fast prisniveau, vil også kunne være omfattet af forbuddet i § 6. Der er således ikke noget krav om, at overtrædelsen skal have et vist kvantitativt omfang, førend forbuddet er overtrådt. Det gælder også, selv om det er en af leverandørens ansatte, som har iværksat foranstaltningerne ved f.eks. fremsættelsen af trusler eller advarsler, og det er sket uden ledelsens viden og derfor uden ledelsens godkendelse.

Med formuleringen »søge at få« præciseres det endeligt, at det er tilstrækkeligt, at leverandørens og forhandlerens adfærd kan siges at opfylde aftalebegrebet i § 6, og der således foreligger en aftale om bindende videresalgspriser. Det er ikke et krav, at en eller flere forhandlere rent faktisk har fulgt leverandørens ønske om at holde faste videresalgspriser.

Aftalebegrebet i § 6 skal fortolkes bredt, jf. FT 1996/97, tillæg A, s. 3658. Aftalebegrebet er bl.a. opfyldt, hvis to parter kan siges at have en samstemmende vilje. Det er ikke afgørende, i hvilken form denne samstemmende vilje manifesterer sig, når parternes adfærd rent faktisk afspejler parternes vilje. Det er derfor ikke et krav, at aftalen er indgået skriftligt eller mundtligt, og der kræves ingen udtrykkelige sanktionsmuligheder eller foranstaltninger til håndhævelsen af de bindende videresalgspriser.

Der tilsigtes således ikke med forslaget nogen ændring af aftalebegrebet, som fortsat vil skulle fortolkes i overensstemmelse med aftalebegrebet efter EF-traktatens artikel 81. Det fremgår af denne praksis, at der bør sondres mellem de tilfælde, hvor en virksomhed

har truffet en egentlig ensidig foranstaltning, dvs. uden en anden virksomheds udtrykkelige eller stiltiende medvirken, og de tilfælde, hvor foranstaltningens ensidige karakter kun er tilsyneladende. De førstnævnte tilfælde falder ikke ind under artikel 81, stk. 1, hvorimod de sidstnævnte må anses for at vise, at der foreligger en aftale mellem virksomheder, der således kan falde ind under traktatbestemmelsens anvendelsesområde. Det gælder eksempelvis konkurrencebegrænsende praksis og foranstaltninger, som en fabrikant tilsyneladende vedtager ensidigt som led i sin forretningsforbindelse med sine sælgere, men som dog opnår disses, i det mindste stiltiende, samtykke.

Der lægges endvidere ikke med forslaget op til en ændring af lovligheden af en leverandørs udlevering af en vejledende prisliste til forhandleren.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes en ny § 16 a, jf. lovforslagets nr. 26.

Tilføjelsen i 2. pkt. understreger, at Konkurrencerådet også kan afslutte en sag ved at gøre tilsagn, som virksomheden afgiver, bindende, uden at Konkurrencerådet behøver at konkludere, om der er sket en overtrædelse af § 6, stk. 1.

De påbud, rådet udsteder efter § 6, stk. 4, 1.pkt., jf. § 16, kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Der er alene tale om en teknisk ændring, når afgørelser truffet efter denne bestemmelse ikke længere er omfattet af ankebestemmelsen i § 19, stk. 1, jf. lovforslagets nr. 30. Henvisningen til § 6, stk. 4, 1. pkt. er overflødig, idet afgørelser efter denne bestemmelse træffes under henvisning til § 16, der er omfattet af § 19, stk. 1.

Til nr. 7

Efter artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordningen er en konkurrencebegrænsende aftale m.v., som omfattes af forbuddet i artikel 81, stk. 1, og som opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, tilladt, uden at det er nødvendigt at træffe nogen forudgående beslutning herom.

Med virkning fra den 1. maj 2004 blev den tidligere mulighed for efter anmeldelse at opnå en individuel fritagelse fra forbuddet i artikel 81, stk. 1, afskaffet. Virksomhederne skal selv vurdere, om en aftale indeholder elementer, som er konkurrencebegrænsende i henhold til artikel 81, stk. 1, og i givet fald, om aftalen opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3. Gennemførelsesforordningen opstiller ikke noget krav om, at nationale anmeldelses- og fritagelsessystemer også skal afskaffes.